

VECKOBLADET

2015:10

150320

41:a årgången

LÖRDAGSMUSIK

Helgeandskyrkan

21 mars kl 17

Per Bäcker, saxofon

Larsåke Sjöstedt, orgel

225 000 AV KARIN S

Som en fattigpensionär
ligger jag och våndas här.
Magen värker, ryggen ömmar
jag får släppa framtidsdrömmar.

Pengar satsas på kanoner
räcker inte till pensioner.
Solen skiner ljus och varm
uppå både rik och arm.

Upp ur sängen! Upp och gå,
fastän krokig, trött och grå.
Solen ger oss ork att kämpa
trollar bort all kroppslig krämpa

NAMNINSAMLING: OBAMA, VENEZUELA ÄR INGET HOT MOT USA

Den 9 mars utfärdade USA:s president Obama en verkställighetsorder där Venezuela förklaras utgöra "ett osedvanligt, utomordentligt hot mot USA:s nationella säkerhet och utrikespolitik" och utlyser därför "en nationell krissituation för att hantera detta hot". Sådana uttalanden har ofta föregått USA:s militära angrepp som till exempel angreppet på Irak 2003, invasionen i Panama 1989 och Vietnamkriget 1964.

Ett enhälligt UNASUR, den sydamerikanska unionen, förkastar USA:s uttalande och uppmanar Obama-administrationen att ta tillbaka verkställighetsordern mot Venezuela. USA:s sanktioner, hot och aggressioner mot Venezuela och andra länder i Latinamerika strider mot internationell rätt. UNASUR hävdar att dialog och respekt för nationernas självbestämmande bättre tjänar freden i både Venezuela och regionen.

Stöd [namninsamlingen](#) mot uttalandet.

KOMMENTARER TILL VALET I ISRAEL

Varför är den onde klok?

Varför är den gode dum?

Varföre är allt en trasa?

Carl Jonas Love Almqvist

Fler bör följa Sveriges exempel och erkänna den palestinska staten.

Expressen

En tvåstatslösning är vad FN, USA, Europa, Ryssland och Kina vill se. Den enda realistiska lösning som finns idag.

Wolfgang Hansson, Aftonbladet 18/3

Kanhända räddade det makten åt Netanyahu, men hans seger kan bli dyrköpt för ett Israel som riskerar ytterligare internationell isolering.

Ledare i Sydsvenskan 19/3

ETT UNDERHÅLLANDE TV-PROGRAM AV GUNNAR STENSSON

När Thomas Piketty mötte flygbolaget Norwegians ständigt leende direktör i tv-programmet Skavlan i fredags, frågade han honom vad han tjänade och vad han betalade i skatt.

Den flinande totemasken stelnade i en allt hotfullare grimas. Det kom inget svar.

Piketty formulerade fyra enkla sanningar om förmögenhet, skatt och social oro:

- 1 Derikaste betalar lägre skatt än alla andra.
- 2 De rikaste betalar skatt i det land där skatten är lägst eller helt kan undvikas.
- 3 Vård, skola och omsorg bekostas av skatten från låg- och medelinkomsttagare. (Vi kan

tillägga extraskatten från pensionärer.)

4 Detta sker inte obemärkt och kan komma att vålla social oro. Det har historien många exempel på.

Det finns ju miljardärer som donerar pengar till forskning. Kan inte de kompensera för den dåliga skattemoralen? frågade Skavlan.

Det går inte att skilja gåvor som gör social nytta från gåvor som endast är avsedda att stärka den egna makten. Det finns de som betalar en miljard för att vinna inflytande och makt över opinion och politik, svarade Thomas Piketty.

TV-tittarna fick också veta att svenska miljardärer slipper arvsskatt. I flera länder som USA, Storbritannien och Tyskland är arvsskatten cirka 40 procent. Man kunde önska att fler tv-program vore lika underhållande som Skavlan.

AKTUELLT FRÅN RESELIVET AV LUCIFER

Varje år, framåt på vårkanten är det fastighetsmässan i Cannes, veckorna innan filmfestivalen kör igång. Jag har förstått att det är en viktig brygga mellan säsongerna för besöksnäringarna på Cote d'Azur. Likaså är det mycket uppskattat bland högre kommunaltjänstemän i de kommuner som låter sig representeras där. Vi vet att kommunen inte alltid kan hänga med på de högre lönelägena, men då är det desto roligare om man kan kompensera med en veckas lättsam utrikesvistelse under angenäma former. I Lund skickade vi i år sex tjänstemän. Därtill bjöd vi i år fem politiker, varav tre kommunalråd, på mässan. Sådant kan ju missförstås men nu när varslen duggar tätt bland Lunds stora företag är det förstås särskilt angeläget att vi visar framfötterna på den internationella marknaden så att vi står redo att ta emot de företag som eventuellt kan ersätta Sony:s 1000 jobb. Vem vet, det kanske kan börja med att vi säljer en tomt på Gastelyckan.

Idealismen blommar

Hur som helst har det uppstått diskussion om hur politikerna skulle transportera sig själva till pärlan vid Medelhavet. Miljöpartiets representant har då föreslagit att man ska ta tåget. Det är beundransvärt. Nu är det dock så att mellanliggande länder just har dragit in nattågen och med dem någorlunda snabba förbindelser mellan norr och söder på kontinenten och att en enkelresa därmed skulle krävt två dygn.

Därmed tycks saken ha varit klar för Miljöpartiet. Ett alternativ, som dock inte har övervägts, hade varit att stanna hemma. Det har Vänsterpartiet valt sedan länge och har f.ö. totalt motsatt sig kommunens dyra och i huvudsak meningslösa deltagande i Cannes. Men för Miljöpartiets representant var det alltså så angeläget och viktigt att delta i arrangemangen där att principerna fick ge vika. Man kan då övergå till att tala om de usla järnvägsförbindelserna och få medhåll och sympati.

Hur gick det sen? Jo, det verkar som om ett av kommunalråden fick tillbringa huvuddelen av tiden i Cannes i telefon med hemlandets alla journalister som ville tala om Sonys nerdragningar. Ett annat kommunalråd sägs ha blivit opassligt. Man får hoppas att det tredje då kunde verka fullt ut med att sälja in Köpenhamnsregionen till hugade industrietablerare.

Almedalen nästa

Snart är det dags igen för nästa goodwillframträdande. Det är när Malmö, Lund och regionen uppträder gemensamt med ett veckolångt evenemang under Almedalsveckan i Visby. Gemensamt hyr man en hel gammal sparbanksbyggnad och där pratar kommunalpolitiker och tjänstemän inför andra kommunalpolitiker och tjänstemän. Jag har alltid undrat om man tror att de kommer att vilja släppa någon av sina industrier till Skåne/Lund? Eller är det de läckra snittarna och den danska ölen som börjar flöda kl 18 varje dag som ska övertyga?

Ja, det här är förstas Lunds näringslivstjänstemän som är i farten. De får numera en genrös tilldelning av medel på ett särskilt konto direkt under kommunstyrelsen och slipper snåla granskningar i fullmäktige. Återigen är det bara Vänsterpartiet som är emot det här och som heller inte plockar ut rese- och traktamentspengar ur kontot.

Är då V mot Almedalen? Nej, tillställningen har sin (begränsade) charm och nytta, åtminstone första gången. Men varför ska vi skicka dit dessa heltidspolitiker som är där och frottar sig med varandra år efter år? OK, de kanske vill resa dit och förkovra sig för egna eller partiets medel och då får de det. Men varför ska vi bjuda dem på resa(flyg) och traktamente?

KIDS 2 HOME BEGÄR STRANDSKYDDSDISPENS

AV GUNNAR STENSSON

Det är fråga om en privat förskola som ämnar starta verksamhet i ett tomt hus i Sankt Lars-parken. Skolans ägare vill ha dispens från strandskyddslagen.

Området ligger intill den plats där Kunskapsskolan fick strandskyddsdispens för att anlägga en parkeringsplats i höstas. Närheten till den ofta överflödande ån innebär viss risk för drunkningsolyckor.

Det handlar om en relativt stor förskola: 70 elever, vilket kommer att leda till ökad trafik i det känsliga Sankt Lars-området.

Ingreppet i parken är inte stort. Men med många dispenser, många ingrepp förlorar parken mer och mer sin karaktär. Vi ser med oro hur den urbaniseras steg för steg.

Tjänstemännen rekommenderar nämnden att ge dispens på vissa villkor. Byggnadsnämnden beslutar i ärendet inom kort.

FRAMGAFFLAT - OM CYKEL OCH TRAFIK: EXTRA FRÅN CYKELMÄSSAN I KÖPENHAMN AV ULF NYMARK

Förliden helg var det cykelmässa i Köpenhamn, i det attraktiva gamla lokstallsområdet nära Dybbölsbro. Själva mässan hölls i den vackra lokomotivverkstaden, och den invigdes av Bangladeshs ambassadör i Danmark. Ett sjuttioal utställare fanns på plats. Där fanns förstas cyklar i alla varianter: velomobiler, cyklar med rejält tilltagna lastutrymmen, cyklar med sidovagn, sportcyklar, barncyklar, mountainbikes, trehjulingar av alla de slag.

Mest intressant och uppseendeväckande var kanske ändå de bangladeshiska cyklarna. (Se bild!). De fanns i varianter både med öppen och sluten ram. Cykeln är byggd i High Tensile stål under tillsyn av danska cykelmekaniker. Den finns i 2- och 3-växlat utförande. Handtagen är i läder, liksom sadeln. Sidostycket och pakethållare i askträ eller teak. Namnet på cykeln är

b'fair. Namnet kommer sig av att den lanseras som ett hållbart fairtradeprojekt. Cykeln finns ännu inte att köpa i handeln i Danmark men väntas finnas tillgänglig i sommar. En lansering i Sverige planeras också.

Elcykel med batteriet inbyggd i ramen

Cyklar i massor

b'fair-cykel byggt i Bangladesh under övervakning av danska cykelmekaniker

GRÄV NER SPÅREN! AV GUNNAR STENSSON

Klostergården är en lysande idé. Byggt som en rätvinklig triangel med spetsen i norr (vid Ishallen), järnvägen och Stattenavägen som de två kateterna i väst och öst och Sunnaväg i söder som en något kurvig hypotenus. Tio kvarter bestående av åtta våningars höghus i norr och öster och låghus som släpper in solen i söder och väster.

Konceptet har suddats ut en smula genom diverse tillbyggnader, men man upplever det när man går över Klostergårdsfältet mot centrum med skola, bibliotek, kyrka och församlingshem. Lunds matematiskt och filosofiskt mest genomtänkta stadsdel, värdig en Ludwig Wittgenstein!

Men nu ska det bli ändring av. En station ska byggas i Klostergården på järnvägssträckan mellan Södra Ringvägen och Källby reningsverk. Bebyggelsen vid stationen ska anknytas till Klostergården.

Tidigare fanns en hållplats vid viadukten vid Nordanväg. Den nya stationen kan byggas där eller i anslutning till Sunnaväg ett par hundra meter söderut.

Det är inte mycket plats att bygga på. Man måste komma ihåg att spårområdet kommer att vara dubbelt så brett efter järnvägsutbyggnaden 2022. Då återstår bara två smala markremsor intill spåren, den östra längs Klostergårdens idrottsplats och korpffotbollsplanerna, den västra mellan Åkerlund och Rausings väg och järnvägen.

Husen på dessa smala remsor på vardera sidan av järnvägen kan bullerskyddas, men vill folk verkligen bo i smala husrader skilda av ett spårområde?

Större arealer att bebygga finns förstas söder om industriområdet, men här talar vi om bebyggelsen vid stationen som ska anknytas till Klostergården.

Två smala husrader, skilda av ett brett spårområde med tåg var tionde minut dygnet runt! Knappast attraktivt! Hur ska detta dilemma lösas?

Lösningen är förstas att sänka spårområdet och låta tågen gå genom en tunnel från Höje å till Södra Ringvägen.

Då frigörs markyta. Man slipper buller och risker förknippade med järnvägstrafiken. Klostergården och Rådhusvången förenas, i stället för att som nu skiljas av den barriär järnvägen utgör. Det blir det plats att bygga hus och anlägga vägar och parkområden.

Omöjligt? Man klarade av det i täta Malmö. Staten måste hjälpa till. Det handlar ju om Statens Järnvägar.

Jag är mest engagerad i Klostergården. Men det vore naturligtvis mest rationellt att låta järnvägstunneln fortsätta över Södra Ringvägen och tvärs igenom Lund bort till Plantagelyckan eller kanske Annehem. I centrala Lund utgör järnvägen en minst lika besvärande barriär som vid Klostergården.

Projektet är förvisso dyrt, mycket dyrt, men det finns en stad att vinna.

Vi i Klostergården kommer att följa utvecklingen noga. Vi vill värna Klostergårdsfältet, korpffotbollsplanerna, koloniområdena och den lilla parken mellan Klostergården och Källbybadet. Men en station vill vi också ha, senast 2022!

APROPÅ PHILIP SANDBERGS, FP, INSÄNDARE I CITYTIDNINGEN 12 MARS AV GUNNAR STENSSON

Det gäller att skapa en reell mångfald och att undvika att öka en koncentration av elever med utländsk bakgrund i vissa skolor, påpekar Matz Nilsson, förbundsordförande i Sveriges Skolledarförbund. Segregationen måste stoppas. Skolan måste bli likvärdig

Systemet med fri etableringsrätt och vinstuttag för skolor, finansierade med statliga eller kommunala medel, är unikt i världen och har lett till att svensk skola hamnat i OECD-ländernas bottenkikt. Från att ha varit en förebild har Sverige blivit ett varnande exempel.

Nu väntar vi lundabor på resultatet av valet till gymnasieskolan. Ska kompetenta lundaelever komma in på sitt förstahandsval, det må vara Katte eller Polhem eller Spyken, eller ska de bli utslagna av elever från Trelleborg eller Eslöv och tvingas acceptera sitt andra- eller tredjehandsval i någon friskola. Var finns då deras valfrihet?

Lika oroliga är skolledare och lärare i grannstäderna. Kommer elevunderlaget för den egna gymnasieskolan att räcka till? Ska det bli nödvändigt att lägga ner gymnasieprogram och friställa adjunkter? Ska de elever som trots allt valt programmet tvingas utsocknes för att få den utbildning de önskar?

Skolshoppingen leder till betygsinflation. Betygen är konkurrensmedel både för friskolor och kommunala skolor. Lärare pressas av föräldrar, elever, skolledare och skolhuvudmän.

Hur ska betygen åter kunna bli pålitliga värdemätare?

Hur ska skolpolitikerna kunna planera administration och ekonomi i ett instabilt system?

Hur mycket extrakapacitet måste Lunds kommun säkerställa för att kompensera för väntade skolkonkurser?

Hur stor del av våra skatter hamnar i skatteparadis?

Academedias koncernen är huvudman för flera skolor i Lund. Nyligen läste vi att Academedia betalar sina lärare ett par tusen kronor för lite i lön. Vinsten placeras i skatteparadis.

Det är oroande att en ledande politiker i Lund som Philip Sandberg tycks omedveten om den segregation och kvalitetsförlust som drabbat svensk skola de senaste åtta åren. Genom att reservationslöst prisa skolvalet och friskolorna mörkar han orsakerna till det svenska skolhaveriet.

FASCISTER FÖRR OCH NU AV STEN H

Jag har sent omsider läst Per Svenssons bok *Vasakärven och järnröret*, Weyler 2014, 140s. Det är en bra bok som kartlägger sambandet och kontinuiteten från Lunds (delvis) nazistiska förflutna till dagens Sverigedemokrater.

Författare är den mångsidige och flinke kulturjournalisten Per Svensson på Sydsvenskan. (tidigare Expressen). Han har tidigare bl. a. skrivit böcker om hur det var att växa upp i de monumentala höghusen i Täby ("Storstugan eller När förorten kom till byn"), han har skrivit om den stillsamme nazisympatisören Per-Olof Sundman ("Frostviken"). Han har

t.o.m. skrivit "Malmö: världens svenskaste stad", en inkännande och beundrande bok om Malmö – en beundran som väl bäst kan förklaras av att arr han själv är från södra Småland. Senast gav han ut "Därför hatar alla liberaler" (Ett tveksamt påstående: inte är det väl hatar vi gör?)

Nåväl, Lund har förvisso ett förflutet som är värt att begrunda. Här har funnits inte bara konservativa och reaktionära professorer och biskopar utan också ideologer med stort inflytande som Elmo Lindholm, Fredrik Böök och Per Engdahl. Per Svensson tillför väl inte så mycket nytt vad gäller det historiska arvet men gör en bra syntes av ett antal relevanta

vittnesbörd från Paul Lindblom till Helene Lööw. Och han kan naturligtvis lugnt hänvisa till det grundjobb Sverker Oredsson gjorde i sin bok om universitetet under andra världskriget.

Sverigedemokraterna i sin nuvarande form kan identifieras med den kamratgrupp som så länge styr partiet: Jimmie Åkesson, Mattias Karlsson, Björn Söder och Richard Jomshof. De var studiekamrater, läste ämnen som statskunskap och ekonomi, alla komna från mindre orter och städer i södra Sverige. Och de hade alla tagit till sig av det idémässiga arv som fanns från den radikala nationalismen. Det är den som är kärnan i SD, inte rasism eller ens invandrarfientlighet, är bokens budskap. Visst, här fanns rötter i BSS och Nordiska rikspartiet och helt borta är de väl inte, men Jimmie Åkesson har bekämpat dem. Nej, SD är inte antisemitiskt och kämpar inte mot det demokratiska systemet eller hatar skatter och alkoholrestriktioner som Ny demokrati med Ian och Bert.

Jimmie Åkesson går in i SD 1995 och åker till Höör för att se partiet i praktisk politik vinna fullmäktigemandat. Det går bra där, men inte så bra i Lund där ju ändå borgarna brukar vinna. Varför, frågar Niklas Orrenius? –Det är den kastrerade borgerligheten. I Lund är den mer kastrerad än på andra ställen, förklarade Niklas Karlsson. Tja, kanske?

I ett av bokens svagare avsnitt drar Svensson parallellen till Vänsterpartiet och 70-talet. Det finns likheter, t.ex. inga stora parlamentariska framgångar men intresse för ideologi, 70-talsvänstern ”föraktade amerikansk skräpkultur och ägnade sig åt en påfrestande dyrkan av folkets kultur”. Jo, för all del, men när han skriver ”De maoistiska studenterna var goda förvaltare av arvet efter 1930-talets extremnationalistiska högerstudenter.” är han ute och reser. Det är i klass med Per T Ohlssons hetsande mot vänsterpartister som han om söndagarna kallar brunröda.

Och kanske skulle man som god lundabo vilja invända mot den mörka bild Svensson tecknar av stadens politiska arv – i vår historia finns ju ändå personer som Knut Wicksell, Ernst Wigforss, Östen Undén, Stellan Arvidsson och Tage Erlander. Men det kanske hör hemma i en annan bok. Att Lund är en tacksam grogrund för vitala politiska kulturer dokumenteras förvisso och är klart sen tidigare: Miljöpartiet startade i allt väsentligt i Lund på det tidiga 80-talet och den nya vänstern hade sitt intellektuella centrum i Lund. De fyra kompisarna som satt på Rauhrackel och smidde planer hade alltså sina föregångare.

Jag tror inte Per Svenssons bok precis hjälper oss att hantera SD-rösterna. Men jag tog intryck av den och instämmer med några av slutorden i hans bok: ”Vad för slags parti är Sverigedemokraterna? Nazistiskt? Nej... Muslimfientligt? Absolut... Är Sverigedemokraterna ett fascistiskt parti. Ja, SD bär på ett fascistiskt idéarv... Sverigedemokraterna är ett apokalyptiskt kulturrevolutionärt och därför främlingsfientligt nationalistparti.”